

Mondiaal Noord Nieuwsbrief 30 mei 2017.

Van de redactie: Het heeft lang geduurd sinds de vorige Nieuwsbrief. Excuses. Tijdgebrek en computerproblemen. Maar we pakken de draad weer op.

In deze Nieuwsbrief

- schrijfactie Laboustart voor hongerstaking Esmail Abdi*
- vakbondsnieuwe uit Swaziland: positief over de bond van werknemers in de suikerindustrie, maar frustratie voor onze collega's in de publieke sector*
- solidariteitsverklaring IVV met hongerstaking Palestijnse gevangenen, die inmiddels met enig succes beëindigd is.*

Schrijfactie Iran

Een oproep van Labourstart:

De naam Esmail Abdi moet u bekend voorkomen. In het verleden heb ik al om uw hulp gevraagd om de Iraanse regering onder druk te zetten om deze leider van de Teheran-lerarenbond vrij te krijgen. Abdi werd gevangen genomen en veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf op valse aanklachten. Wereldwijd hebben vakbonden van leraren, onder aanvoering van Education International, zijn vrijlating geëist.

Onlangs is de situatie dramatisch verslechterd.

Esmail Abdi is op 30 april in hongerstaking gegaan om te protesteren tegen de voortdurende, onwettige onderdrukking van leraren en mensenrechtenverdedigers en tegen het gebrek aan een onafhankelijke rechtsspraak in Iran.

Abdi wordt onder zware omstandigheden vastgehouden en contact met zijn familie en advocaat wordt hem geweigerd.

Deze hongerstaking ondermijnt de gezondheidstoestand van Abdi en brengt zelfs zijn leven in ernstig gevaar. De gevangenisautoriteiten hebben op geen enkele eis gereageerd.

We hebben uw steun nodig om bij de Iraanse autoriteiten aan te dringen op vrijlating van Esmail Abdi.

Neem alstublieft een moment om uw steun voor deze dappere vakbondslid te laten zien:

https://www.labourstartcampaigns.net/show_campaign.cgi?c=3466

Deel dit bericht met vrienden, familie, collega's en mede vakbondsleden.

Alvast bedankt!

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Esmail Abdi'.

Vakbeweging Swaziland

Meer werknemers worden lid van de bond in de suikerindustrie

Meer werknemers in de suikerrietindustrie van Swaziland zijn lid van een vakbond na internationale veroordeling van hun arbeidsomstandigheden.

De Bond van werknemers in de landbouw en de plantages van Swaziland (SAPAWU) heeft op de werknemers een positieve aantrekking gehad. In een geval hebben op een boerderij met 70 werknemers, zich 50 bij de Bond aangesloten, meldde de Swazi Observer op vrijdag 12 mei 2017.

In 2016 publiceerde het International Trade Union Congress (ITUC) een rapport genaamd King Mswati's goud: rechten van werknemers en landonteigening in de suikersector van Swaziland. De ITUC zei dat King Mswati III, die Swaziland regeert als de laatste absolute monarch van Afrika ten Zuiden van de Sahara, een van de belangrijkste uitbuiters van werknemers is. Er werd gezegd dat de productie van suikerriet in Swaziland meer menselijk lijden heeft veroorzaakt dan ontwikkeling. Veel mensen waren van hun land verdreven en de algemene omstandigheden in de suikerindustrie waren afschuwelijk.

De openingszinnen van het ITUC-rapport luiden: 'Op 12 april 1973 heeft koning Sobhuza II de nationale noodtoestand uitgeroepen en daarbij volledige controle over alle aspecten van het publieke leven van Swazi aan zich getrokken. Politieke partijen werden verbannen en politiek activisme werd gecriminaliseerd. Hoewel de noodtoestand in 2005 is opgeheven, is er weinig veranderd. De koninklijke familie heeft investeringsfonds Tibiyo Taka Ngwane, dat in 1968 als ontwikkelingsfonds werd opgericht, gebruikt als middel om de Swazi-economie te beheersen en een groot fortuin te vergaren.'

Tibiyo Taka Ngwane beheert de suikerindustrie in Swaziland.

Het ITUC-rapport vervolgt: 'De koning is de enige curator van Tibiyo en het fonds is immuun voor alle gerechtelijke toetsingen. Op die manier kan Tibiyo oneerlijk concurreren in de economie, het lokale bedrijfsleven ondermijnen en de broodnodige buitenlandse investeringen ontmoedigen.'

Het rapport vervolgt: 'Voor de werknemers in de suikerindustrie heeft de sector echter geen gouden glans; In plaats daarvan leven arbeiders in extreme armoede ondanks lange uren en hard werken om rijkdom voor de koning op te leveren. Vakbondsactiviteiten worden sterk onderdrukt, en wetten zoals de Wet tegen Opruiing en Subversieve Activiteiten (1938), de Wet op de openbare orde van 1963 en de Wet ter bestrijding van terrorisme van 2008 zijn gebruikt om vakbondsactiviteiten te onderdrukken.'

Bij de werving van vakbondsleden heeft de secretaris-generaal van de SAPAWU, Mancoba Dlamini, aan de Swazi Observer gezegd: 'Werknemers hebben zich gerealiseerd hoeveel zij profiteren als zij toetreden tot sterke vakbonden, aangezien hun stemmen worden gehoord; of ze nu in de suikergebieden of op de kantoren werken, ze worden op dezelfde manier misbruikt.'

Hij voegde daaraan toe dat de meeste werknemers vastbesloten waren om zich bij vakbonden aan te sluiten, vooral omdat hun managers hun dreigden en dupeerden.

'Geen kans op de politiebond in Swaziland'

Een suggestie van leerkrachten in Swaziland dat de politie van het koninkrijk een eigen vakbond zou vormen zal bijna zeker een zachte dood sterven. .

Er is een bittere van onderdrukking van vakbondsrechten voor politiemensen geschiedenis in het koninkrijk dat wordt geregeerd door koning Mswati III, de laatste absolute monarch van

Afrika ten Zuido van de Sahara.

De nationale associatie van leerkrachten in Swaziland (SNAT) zei tijdens een workshop dat een uitbreiding van vakbonden in het koninkrijk waarbij ook de politie georganiseerd werd, gewenst is. De Observer on Saturday van 13 mei 2017 meldde dat SNAT-vertegenwoordigers voorstelden dat de politie een voorbeeld zou moeten nemen aan andere landen met een goed functionerend politie-uniesysteem in de regio, zoals in Botswana, Namibië en Zuid-Afrika en een vakbond vormen voor collectieve onderhandelingen.

De geschiedenis is tegen dergelijke vooruitgang. Een Swazilandse Politieunie (SWAPU) is in 2005 opgericht en mislukt na een strijd om erkenning, omdat zowel het Hooggerechtshof van Swaziland als de Hoge Raad het als onwettig heeft afgewezen. De politie-unie werd opgenomen in de wettelijk erkende Royal Swaziland Police Staff Association.

In september 2008 heeft de toenmalige politiecommissaris Edgar Hillary om een aanhoudingsbevel gevraagd van Khanyakwezwe Mhlanga, de secretaris-generaal van de Politie Unie, omdat Mhlanga illegaal agenten mobiliseerde.

Dit was onderdeel van een bitter gevecht dat vele maanden duurde. In april 2008 hebben de Swazi politieambtenaren hun bevelhebber niet gehoorzaamd toen ze opdracht kregen om medeagenten te arresteren die een vakbondsvergadering probeerden te houden. Zo moesten de leidinggeevenden zelf de vergadering proberen te breken. Terwijl ze de vakbondsleiders probeerden te arresteren, bevrijdden hun collega-vakbondsleden hen en ze konden veilig ontsnappen.

De Times of Swaziland (19 oktober 2007), de enige onafhankelijke dagelijkse krant in het koninkrijk, gaf levendige details van de ongehoorzaamheid van de jonge officieren die de bijeenkomst moesten breken. Zij kregen een directe instructie van de regionale commandant Senior Superintendent Caiphas Mbhamali om de vakbondsleden te arresteren, 'maar ze gehoorzaamden zijn orders niet, stonden erbij en keken'.

Meer dan 40 politieagenten waren aanwezig om de vergadering op te breken, maar slechts 10 senior officieren probeerden de arrestaties te doen.

De Swazi Observer, Swaziland's enige andere dagblad en die in feite eigendom van King Mswati is, heeft het gebeuren genegeerd.

Swazilands vice-commissaris van politie, Israël Magagula, heeft de vakbondsleden gewaarschuwd geen vergadering te houden. De Swazi Observer had de week daarvoor (12 oktober 2007) een citaat van Magagula, die zei: 'Alleen met uitdrukkelijke toestemming van de commissaris kunnen politieagenten een vergadering bijeenroepen of bijwonen.'

Hoewel SWAPU zijn zaak bij zowel het Hooggerechtshof als de Hoge Raad verloor, was er een afwijkend minderheidsoordeel. Hooggerichtsrechter Qinisile Mabuza zei dat bestaande regelingen die vakbonden verbannen in strijd zijn met de Swazi Grondwet, die de vrijheid van vereniging toestaat. Zij zei ook dat wetten van Swaziland nodig waren om te voldoen aan internationale normen en de conventies van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO).

De Times of Swaziland (30 april 2008) citeerden de rechter dat Swaziland wetten nodig had: 'in overeenstemming zijn met de moderne trends in een democratische samenleving om aan de verwachtingen van de vakbond te voldoen en hun grondwettelijke rechten te vervullen'. De Times meldde verder dat de rechter zei dat het ontzeggen van politiebeambten om hun "fundamentele rechten" om een unie te vormen, "inconflict zijn met goed bestuur en de

rechtsstaat, en met name dat de sanctie voor de vorming van een unie ontslag is, dat een disciplinaire maatregel is '.

Zij noemde de bestaande wetten die de vakbond verbieden 'oud discriminerende en onderdrukkend'. Zij ging verder: 'Zij zijn in strijd met hoofdstuk III van de grondwet. Zij moeten nietig worden verklaard. Ze hebben geen plaats in een democratische samenleving. '

Verklaring van SWADNU over de gezondheids crises in het land
15 mei 2017

De Democratische Unie van Verpleegkundigen van Swaziland SWADNU is diep bezorgd over de crisissen in de gezondheid die het land teisteren. Als vakbond ondervinden we sinds oktober 2015 de problemen die we hier aan de orde stellen. Dit omvat onder andere het tekort aan verpleegkundigen, toegang tot opleiding voor verpleegkundigen, omdat we gedwongen zijn ontslag te nemen als men verder wil studeren, de afbraak van het verpleegkundig beroep dat zich onlangs manifesteerde door een ongelukkige verklaring afgegeven door de adjunct-directeur Gezondheidsdiensten inhoudende de mythe dat verpleegkundigen geen beslissingen kunnen nemen, levering van uniformen van goede kwaliteit voor verpleegkundigen, en de laatste tijd is er sprake van een acute tekort aan medicijnen die het publiek tegenover de verpleegkundigen heeft geplaatst.

Bij drie gelegenheden hebben we de kwesties aan de orde gesteld in ontmoetingen met de minister van Volksgezondheid en het management van het ministerie van Publieke Dienstverlening. In al deze vergaderingen is er echter geen toezegging geweest om de problemen op te lossen. 29-30 September dienden we een verzoek in bij het ministerie van Volksgezondheid en op 19 oktober 2016 bij de premier, waarin werd gevraagd binnen 7 dagen te reageren. Er is geen contact met ons gelegd noch iets gedaan om de problemen aan te pakken tot februari 2017, toen we voor een vergadering werden opgeroepen; het resultaat was futiel. Daarom is op 30 maart besloten om op 15 en 16 mei 2017 in staking te gaan.

Dit besluit is in overeenstemming met de regels aan het Ministerie van Volksgezondheid medegedeeld. Op 11 mei werden we opnieuw opgeroepen tot een 'vergadering' met de Minister van volksgezondheid, maar dat bleek een preek te zijn waar de Minister van gezondheid ons ontzegde om ons bezig te houden met het tekort aan geneesmiddelen.

Bovendien dreigde ze de vakbond te verdelen door ervoor te zorgen dat de verpleegkundige managers hun eigen bond zouden gaan vormen. Als bond voelen wij ons niet bedreigd door haar opvattingen en we begrijpen we dat ze als onderwijzer van beroep een zeer beperkt inzicht heeft in gezondheidsproblemen. Wij wiizen de minister er op dat we de ministers hebben zien komen en gaan, sommige die op het gebied van gezondheid gerespecteerd waren niet alleen lokaal, maar ook internationaal, zoals dr Phetsile Dlamini. Zij probeerde de vakbond en het verpleegkundig beroep te vernietigen maar slaagde daarin niet.

We willen de Minister verzekeren dat ook zij zal falen en dat organisatie ook in 2019 zal bestaan. Via de rechtbank heeft de regering geprobeerd de staking te voorkomen. De advocaten van beide partijen werden het erover eens dat we Minister en vakbond op 15 mei 2017 een bilaterale bijeenkomst zouden moeten hebben en alle zaken vóór 10 juli 2017 zouden moeten afronden. Op 15 mei gingen we daarom naar het ministerie van Publieke Dienstverlening voor onderhandelingen met

de overheid. Daar werd ons medegedeeld dat de afspraak werd uitgesteld. Dit is volgens ons onacceptabel en een totale ontkennig van ons beroep en van de rechtsstaat

We zijn met name bezorgd dat zelfs na een rechterlijke beslissing die het de overheid verplicht heeft om op 15 mei 2017 met de bond te onderhandelen, de regering de vergadering eenzijdig uitstelde. Daartoe hebben we besloten om:

1. Als leiderschap van de bond morgen de regering morgen ons verzoek in te dienen om te voldoen aan de rechterlijke beslissing.
2. Dat de minister van gezondheid op moet stappen en zich moet richten op wat zij het best kent; dat is terug voor de klas.

Sibusiso Lushaba

Secretaris-generaal

Palestina

Solidariteit met Palestijnse gevangenen

Het Internationaal Verbond van Vakverenigingen (ITUC), dat 181 miljoen werknemers in nationale vakbondscentra in 163 landen vertegenwoordigt, spreekt haar solidariteit uit met Palestijnse gevangenen in hongerstaking zijn gegaan om te protesteren tegen schendingen van de mensenrechten in Israëlische gevangenissen.

We ondersteunen ook de "algemene staking voor vrijheid en waardigheid" in solidariteit met hongerstakende gevangenen en pleiten voor bredere internationale solidariteit.

Meer dan 1600 Palestijnse gevangenen in Israëlische gevangenissen voerden een hongerstaking om te protesteren tegen grieven, waaronder medische verwaarlozing, administratieve aanhouding en beperkingen op gezinsbezoeken. Wij zijn diep bezorgd over hun conditie en wij roepen de Israëlische autoriteiten op om ervoor te zorgen dat Palestijnse gevangenen worden behandeld volgens de normen die zijn vastgelegd in de internationale humanitaire wetgeving.

We voegen onze stem toe aan de eisen van de hongerstakende Palestijnse gedetineerden die oproepen tot het opheffen van beperkingen op gezinsbezoeken, verbeterde algemene detentievoorwaarden en toegang tot medische zorg, met inbegrip van het vergemakkelijken van beperkingen op de toegang tot onderwijsmaterialen en voedsel, alsmede de installatie van telefoons om met hun familie te communiceren. Wij herinneren er ook aan dat volgens de internationale humanitaire wetgeving gedetineerden uit bezette gebieden in het bezette grondgebied moeten worden vastgehouden, niet op het grondgebied van de bezettende macht, zoals vastgelegd in het Vierde Genève-verdrag.

In dit verband bevestigen we de positie van de ITUC zoals uiteengezet in de ITUC-Congres van 2014, die de bezetting van Palestina door Israël veroordeelt en ervoor pleit te zorgen voor een rechtvaardige en duurzame vrede tussen Israël en Palestina, in overeenstemming met de legitimiteit van de internationale wet. We vragen ook een einde aan de bouw van illegale Israëlische nederzettingen en verwijdering van bestaande nederzettingen, de terugtrekking van Israël uit alle Palestijnse landen in lijn met de grenzen van 4 juni 1967 en de ontmanteling van de illegale scheidingsmuur.

Wij roepen alle vakbonden op om de staking voor vrijheid en waardigheid te ondersteunen.